

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXXVI. — Izdan in razposlan dné 18. junija 1889.

86.

Zakon od 26. maja 1889,

s katerim se uravnavajo prejemki dejalnih državnih slug pri poštnem in telegrafskem zavodu, spadajočih v vrsto služništva.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Stalni prejemki začasno ali stalno pri poštnem in telegrafskem zavodu nastavljenih državnih slug, kateri spadajo v vrsto služništva in uživajo plačo ali letno mezdo neposredno iz državnih sredstev, so:

- a) plača,
- b) dejalnostna priklada,
- c) užitek služne obleke ali namestek za njo.

§. 2.

Plača se ustanavlja po treh razredih takó-le:

I. razred	1. stopinja	600 gl.
	2. stopinja	550 gl.
II. razred	1. stopinja	500 gl.
	2. stopinja	450 gl.
III. razred		400 gl.

§. 3.

Prestava iz tretjega razreda v drugega, a iz drugega v prvega se vrši z imenovanjem, prestava iz niže plačne stopinje v višo pri prvem in drugem razredu se vrši po postopnem pomikanji.

§. 4.

V kateri plačni razred naj se v §. 1. zaznamenani sluge uvrsté in v katere plačne razrede se smejo povišati, ne da bi spremenili služne lastnosti, to naj določuje trgovinski minister.

§. 5.

Število služnih mest, ki naj se v vsakem izmed teh treh razredov sistemujejo, določuje se ukazoma po tem, v kaki meri se v ta namen vsako leto v državnem proračunu ustavoma dovoljujejo sredstva.

Pri delitvi slug poštnih in telegrafskih zavodov, ki so bili pred 1. julijem 1889 nastavljeni s plačo ali letno mezdo, na tri v §. 2. ustanovljene plačne razrede se je držati načela, da se noben sluga ne prestavi v tako plačo, ki je manjša kakor plača ali letna mezda, katero je dosegel pred 1. julijem 1889.

§. 6.

Dejalnostna priklada se odmérja po tistih štirih razredih, ki so ustanovljeni za državne uradnike v §. 10. zakona od 15. aprila 1873 (Drž. zak. št. 47), in se za prvi razred dejalnostnih priklad

določuje s 50 odstotki plače, za drugi razred s 30 odstotki plače, za tretji s 25 odstotki plače in za četrti z 20 odstotki plače.

§. 7.

Tistim slugam, ki uživajo naturalno stanovanje, dāje naj se dejalnostna priklada samo v polovici pripadajočega jim zneska.

Ako je pak takemu službovalcu odkazano naturalno stanovanje zavoljo službe, dobiva svojo dejalnostno priklado neprikrajšano.

§. 8.

Zakon od 15. aprila 1873 (Drž. zak. št. 49), izgubi za služništvo pri poštne in telegrafskem zavodu svojo veljavo sē zadnjim dnēm junija 1889. Prijemki, odmerjeni po tem zakonu, dalje službene priklade, dovoljene poštne spremnikom, poštno-uradnim pismošam in poštno-uradnim slugam, naposled lokalne priklade, ki obstoje v posameznih krajih domačih dežel, in pa namestki za stanišče poštne spremnikov, nastanjenih zunaj Dunaja ali Trsta, morajo se sē zadnjim dnēm junija 1889 ustaviti.

§. 9.

Ako bi po pričujočem zakonu dobil kak sluga menj plače in dejalnostne priklade, kakor znašajo vsi njegovi sedanji prejemki v plači ali letni mezdi, dejalnostni, služni in lokalni prikladi, oziroma v namestku za stanišče vkupe, dobiva naj priklado, ki pa ni všteta v pokojnino, v znesku omenjene razlike, katero pa je ustaviti, če se sluga pomakne v više prejemke.

§. 10.

Propisi o prejemku služne obleke ali namestka za njo se izdadō ukazoma.

§. 11.

Službovalci, ki so uvrščeni v kateri izmed treh plačnih razredov, ustanovljenih v §. 2., in so nastavljeni v stalni lastnosti, imajo pravico do pokojnine v zmislu cesarskega ukaza od 9. decembra 1866 (Drž. zak. št. 157).

§. 12.

Propisano službeno odredbino je plačevati samo od plače; zato pa naj se tudi samo plača računi pri odmeri pokojnine.

§. 13.

Ta zakon zadobi moč s 1. dnēm julija 1889.

§. 14.

Izvršitev njegova se naroča Mojemu ministru za trgovino in Mojemu ministru za finance.

V Lainzu, dne 26. maja 1889.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Bacquehem s. r.

87.

Zakon od 28. maja 1889,

o ustanovitvi družinskega fidejkomisa knezov Dietrichsteinov.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takō:

§. 1.

Podeljuje se dovoljenje, da kneginja Aleksandrina Dietrichstein z Mikulova, grofinja Mensdorff-Pouilly, rojena grofinja Dietrichstein-Proskau in Leslie, na podlogi določil temu zakonu v načrtu priložene fidejkomisne ustanovilne listine ustanovi fidejkomis, kateri naj sestoji iz naslednjih predmetov:

1. iz gosposčine Mikulovo na Moravskem, vpisane v deželne deske glavni knjigi *Lit. N, Tom. I, Fol. 184*, sē vsemi k nji spadajočimi gospodarskimi potrebščinami (*Fundus instructus*), z grajsko opravo in knjižnico ter z družinskim arhivom vred;

2. iz graščine Thiergarten v Dolenji Avstriji Č. P. M. G., vpisane v deželni deski pod vlogo št. 116;

3. iz hiše, stoječe na Dunaji v osrednjem mestu, pop. št. 41, vpisane v deželni deski pod vlogo št. 21.

§. 2.

Ta zakon zadobi moč z dnēm razglašanja.

Izvršitev njegova se naroča Mojemu ministru za pravosodje.

Na Dunaji, dnē 28. maja 1889.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Schönborn s. r.

Fidejkomisna ustanovilna listina.

Jaz, kneginja Aleksandrina Dietrichstein z Mikulova, grofinja Mensdorff-Pouilly, rojena grofinja Dietrichstein-Proskau in Leslie, dama redú sê zvezdastim križem in palačna dama Njenega Veličanstva Cesarice avstrijske, častna dama najvišega križa maltskega in mehikanskega redú sv. Karola itd., izpričujem in s tem ukazujem:

Moja gosposčina Mikulovo na Moravskem, vpisana v deželne deske glavni knjigi *Lit. N., Tom. I, Fol. 184*, sê vsemi k nji spadajočimi gospodarskimi potrebščinami (*Fundus instructus*), z grajsko opravo in knjižnico ter z družinskim arhivom vred, nadalje moja graščina Thiergarten v Dolenji Avstriji Č. P. M. G., vpisana v deželni deski pod vlogo št. 116, in pa moja v dolnjeavstrijski deželni deski pod vlogo št. 21 vpisana hiša na Dunaji, v osrednjem mestu, pop. št. 41 (Minoritenplatz or. št. 4, Kreuzgasse or. št. 2 in Löwelstrasse or. št. 8), bodi fidejkomis in za vse bodoče naslednike rodu nepródalna imovina moje družine.

Ta stvarni fidejkomis se ne sme nikdar zmanjšati ali spremeniti v fidejkomisno glavnico, nikdar se ne sme razdeliti med več posestnikov, ampak celo tedaj, kadar se porode dvojčki, mora nerazdeljen pripasti samo prvorojencu.

V tem fidejkomisu veljaj tá-le nasledni red:

Člen I.

Fidejkomis, katerega jaz s tem ukazilom ustanavljam, naj v fidejkomisarsko posest in v užitek pripade po moji smrti najprej mojemu starejšemu sinu, knezu Hugonu Dietrichsteinu z Mikulova, grofu Mensdorff-Pouilly in njegovemu možkemu rodu po naslednem redu prvorojenstva, to je vsak krat prvorojenemu zakonskemu možkemu potomcu iz starejše veje, in to tako, da mora in sme, ker tudi naslov, ime in grb kneza Dietrichsteina z Mikulova, grofa Mensdorff-Pouilly po pravici prvorojenstva prehaja na moje možke potomce iz mojega zakona z njegovo Svetlostjo knezom Aleksandrom Dietrichsteinom z Mikulova, grofom Mensdorff-Pouilly, vsak čas samo tisti zakonski možki potomec mojega sina Hugona nastopiti posest tu ustanovljenega fidejkomisa, kateri bo po pravici prvorojenstva v zmislu Najvišega knežjega diploma od 20. marcija 1869 upravičen, imeti tudi naslov, ime in grb kneza Dietrichsteina z Mikulova, grofa Mensdorff-Pouilly.

Člen II.

Ako bi moj starejši sin Hugon umrl brez zakonskega možkega potomstva ali bi njegov možki

rod izmrl pozneje, preide naj tu ustanovljeni fidejkomis na mojega mlajšega sinú Alberta. Po smrti mojega sina Alberta naj podeduje ta fidejkomis njegovo možko potomstvo iz možkega rodú, tudi po naslednem redu prvorojenstva, zatorej zopet vsak krat tisti potomec mojega sinú Alberta iz možkega rodú, na katerega po pravici prvorojenstva preide po izmrlem možkem rodu mojega sinú Hugona v zmislu Najvišega knežjega diploma od 20. marcija 1869 tudi naslov, ime in grb kneza Dietrichsteina z Mikulova, grofa Mensdorff-Pouilly.

Člen III.

Kadar popolnoma izmre možki rod obeh mojih sinov Hugona in Alberta, torej kadar izmrjó knezi Dietrichsteini, preide naj po meni ustanovljeni fidejkomis na žensko potomstvo, zatorej najprej na najstarejšo vnuko poslednjega fidejkomisnega posestnika iz možkega rodu, ki izhaja od njegovih pred njim umrlih sinov, in na njeno zakonsko potomstvo po naslednem redu, katerega propisuje člen VIII.

Člen IV.

Ako pri smrti poslednjega fidejkomisnega posestnika iz možkega rodu ni več nobenih potomcev, ki bi izhajali iz katerega njegovih pred njim umrlih sinov, ali pa ako ženski potomci, izhajajoči od prej umrlih sinov poslednjega fidejkomisnega posestnika iz možkega rodu, popolnoma izmrjó, pripade naj po meni ustanovljeni fidejkomis ženskemu potomstvu, torej najprej zakonski starejši hčeri poslednjega fidejkomisnega posestnika iz možkega rodu in zakonskemu potomstvu te hčere po naslednem redu, propisanem v členu VIII.

Člen V.

Kadar popolnoma izmrjó zakonski potomci vseh sinov in hčerá poslednjega fidejkomisnega posestnika iz možkega rodu, naj po meni ustanovljeni fidejkomis po pravici prvorojenstva po naslednem redu, ustanovljenem v členu VIII., podedujejo njegove zakonske sestre in njih potomci, in kadar ti popolnoma izmrjó, ostali v pravem zakonu rojeni ženski potomci obeh mojih sinov Hugona in Alberta, in sicer ženski potomci tistega izmed obeh mojih sinov, čegar možki rod kesneje izmre in od katerega izhaja tudi poslednji fidejkomisni posestnik.

Člen VI.

Kadar popolnoma izmre žensko potomstvo obeh mojih sinov Hugona in Alberta, preide naj po

meni ustanovljeni fidejkomis na mojo starejšo hčer Marijo in njeno zakonsko potomstvo po naslednem redu, katerega propisuje člen VIII.

Člen VII.

Kadar popolnoma izmre zakonsko potomstvo moje hčere Marije, bodi upravičena moja mlajša hči Klotilda in njeno zakonsko potomstvo, podedovati po meni ustanovljeni fidejkomis po naslednem redu, določenem v členu VIII.

Člen VIII.

Nasledstvo ženskega potomstva, katero je v spredaj stoječih členih od III. všteti do VII. poklicano k podedovanju po meni ustanovljenega fidejkomisa, vrši se po naslednem redu prvorojenstva, ki je propisan za možke potomce rodu, vendar naj imajo možki dediči tiste veje, katera dospé v posest fidejkomisa, prednost pred ženskimi dediči.

Potomci starejšega sinu, ki umrje pred svojim očetom, imajo v nasledstvu prednost pred vsemi mlajšimi sinovi in vsemi hčerami istega očeta, in potomci starejše hčere, ki umrje pred svojim očetom, imajo prednost pred vsemi mlajšimi hčerami istega očeta.

Člen IX.

Pravna veljavnost fidejkomisne ustanovitve, v spredaj stoječih členih po meni ukazane, prične se še le po moji smrti in to še le tedaj, kadar se je v teku ostalinske razprave po pristojnem sodišči pravnomočno ustanovilo, da se s to fidejkomisno ustanovitvijo ne krati dolžni del, ki pristoji vsem mojim potomcem brez izjeme in popolnoma svobodno.

Za slučaj, kadar bi se zoper pričakovanje priznalo, da obstoji taka prikrata, ukazujem, da naj se v ta namen, da po meni ukazana fidejkomisna ustanovitev ohrani svojo moč, obremené nepremičnine, ki so predmet tega fidejkomisa, ali posamezne izmed njih v zakonitih mejah s tisto vsoto, ki bi še bila potrebna v dopolnitev mojim potomcem pristojnega dolžnega dela, in to tako, da se mora ta dolg obrestovati in izplačevati iz doneskov fidejkomisa, da mora torej biti pravi fidejkomisni dolg.

V pričalo tega sem to svoje fidejkomisno ukazilo svojeročno podpisala.

88.

Zakon od 30. maja 1889,

da naj si država pridobi enošestinske deleže dunajske spojne železnice, katere imajo avstrijsko-severo - zapadna železnica, družba avstrijsko-ogerske državne železnice in družba južne železnice.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

Člen I.

Vladi se daje oblast, od avstrijske severo-zapadne železnice in od priv. družbe avstrijsko-ogerske državne železnice za državo pridobiti tema pristojne deleže dunajske spojne železnice tako, da se imenovanima družbama za nje iz državnih sredstev plačujejo enake od 1. januarja 1889 do 1. januarja 1959 tekoče letnine, katere vse vkupe ne smejo presegati vsote 67.000 gl.

Ako bi se od 1. januarja 1889 do končane pridobitve spredaj omenjenih enošestinskih deležev naprave dunajske spojne železnice kako razširile ali bi se izvršile drugačne investicije, ki presegajo normalno vzdrževanje železnice, smejo se omenjene letnine povišati za tisto vsoto, ki je potrebna za petodsto obrestovanje stroškov, katere sta imenovani družbi za take razširitve in investicije v resnici plačali, kakor tudi za plačilo teh stroškov do konca leta 1959.

Člen II.

Vladi se daje oblast, za državo pridobiti o času, ki se ji zdi primeren, tisti enošestinski delež dunajske spojne železnice, katerega ima priv. družba južne železnice, proti temu, da imenovani železniški družbi všteti do leta 1959. izplačuje letno rento, katere ne sme presegati vsote 33.000 gl.

Člen III.

V členu I. in II. omenjene letnine se oproščajo od vsakega sedanjega ali bodočega davka, kakor tudi od plačila kakoršnih koli pristojbin.

Pobotnice, katere je izdajati o prejetji posameznih letninskih zneskov, proste so kolka.

Akti in listine, ki se izdadó v ta namen, da se izvrši pridobitev v členu I. in II. omenjenih enošestinskih deležev, kakor tudi vsi knjižni vpisi, ki jih je o tem povodu napraviti, oproste se od pristojbin in kolkov.

Člen IV.

Pričujoči zakon zadobi moč z dném razglašenja.

Izvršitev njegova se naroča Mojemu ministru za trgovino in Mojemu ministru za finance.

Na Dunaji, dné 30. maja 1889.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Bacquehem s. r.

89.

Zakon od 30. maja 1889,

s katerim se mestni občini in pa trgovinski in obrtni zbornici tržaški dodeljuje prostost od pristojbin in se jima podaljšuje prostost od davka za nove, prezidane in prizidane stavbe z namenom, da izvršita dopustilo od 19. julija 1887 za stavbo in obrat javnih skladovnic in hangarjev v novem pristanišči tržaškem.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Dogovor, katerega sta sklenila mestna občina in pa trgovinska in obrtna zbornica tržaška z državno upravo dné 28. marcija 1887, o pogojih dopustila za stavbo in obrat javnih skladovnic in hangarjev v novem pristanišči tržaškem, prost je pristojbin brezpogojno.

Ista prostost se dovoljuje pogodbi, katero skleneta mestna občina in pa trgovinska in obrtna zbornica sami o dopuščenem skladovničnem podjetju, nadalje pogodbam, katere ti isti skleneta s tretjimi osebami v izvršitev stavb in drugih naprav, ki jih je postaviti po dopustilu od 19. junija 1887, kakor tudi zadolžnicam, začasnicam (interimnim listom) in

kuponom zajma, ki ga je vsprjeti do vsote enajst milijonov goldinarjev po §. 10 dopustilnih pogojev in na podlogi Najviše odloke od 28. februvarja 1889.

§. 2.

Za poslopja, katera morata mestna občina in pa trgovinska in obrtna zbornica tržaška po dogovoru od 28. marcija 1887 in po dopustilu od 19. julija 1887 v ozemlji novega pristanišča tržaškega na novo postaviti ali prezidati ali s prizidanimi stavbami povečati, podaljšuje se trajna doba začasnega oprostita od domovne najmarine; nastopajočega na podlagi zakona od 25. marcija 1880 (Drž. zak. št. 39), na dobo trideset let.

Prav tako se podaljšuje na skupno dobo trideset let začasno oprostito od domovne najmarine za skladovnice, hangarje in druga poslopja, katera sta v novem pristanišči tržaškem postavili obe imenovani združbi na podlagi dopustila od 3. decembra 1879 in katera na podlogi zakonov od 15. marcija 1876 (Drž. zak. št. 31. in od 25. marcija 1880 (Drž. zak. št. 39), že uživajo začasno davčno prostost.

V ostalem naj se za stavbe, imenovane v pričujočem zakonu, zmiselno uporabljajo določila zakona od 25. marcija 1880 (Drž. zak. št. 39).

§. 3.

Izvršitev tega zakona se naroča Mojemu finančnemu ministru.

Na Dunaji, dné 30. maja 1889.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

90.

Zakon od 31. maja 1889,

o napravi poslopja za nemško obrtno šolo v Brnu in o dobavi potrebnih novcev.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Vladi se daje oblast, da naj s potrošno vsoto sto osemdeset tisoč (180.000) goldinarjev v name-

ščenje nemške državne obrtne šole v Brnu napravi svoje poslopje ob tako zvanem Hutterjevem ribnjaku poleg Drevoredne ulice (Alleegasse) v Brnu na ponujenem stavbenem zemljišči v I. stavbeni skupini mestnih zemljišč, katero sestoji iz stavbenih prostorov:

Št. 5, ki meri 285 kvadratnih sežnjev	
" 6 " " 242 " "	
" 7 " " 235 " "	
in " 8 " " 144 " "	

in je del zemljiške parcele št. 291/1 katastralne občine v Veliki novi ulici (grosse Neugasse) v Brnu, zemlj. vl. št. 173, in katero prepusti mestna občina brnska brezplačno državi v lastnino.

§. 2.

V to potrebne novce je v gori povedanem znesku 180.000 goldinarjev dobaviti tako, da se bo potrebovana glavnica obrestovala največ s štiri in tremi četrtinami od sto in se odplačevala počenši od leta 1890 največ s petinštirideset letninami po 9662 gl., katere naj bodo plačne v dveh poluletnih obrokih po 4831 gl.

§. 3.

Letnine je od leta 1890. počenši postavljati v državnem proračunu med izredne potreščine ministerstva za bogočastje in nauk pod naslov: „Obrtniško obrazovanje“.

§. 4.

Izvršitev tega zakona, ki zadobi moč z dnem razglašenja, naroča se Mojemu ministru za bogočastje in nauk in pa Mojemu ministru za finance.

Na Dunaji, dne 31. maja 1889.

Franc Jožef s. r.

Taafe s. r.

Dunajewski s. r.

Gautsch s. r.

91.

Zakon od 1. junija 1889,

o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice).

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem takó:

§. 1.

Kreditnim in napredninskim društvom (hranilnicam in posojilnicam) pristojé poleg davčnih in pri-

stojbinskih ugodnosti, katere so se jim dodelile sè zakoni od 21. maja 1873 (Drž. zak. št. 87), od 27. decembra 1880 (Drž. zak. št. 151), od 27. decembra 1880 (Drž. zak. št. 1 od leta 1881) in od 14. aprila 1885 (Drž. zak. št. 43), še naslednje ugodnosti, ako po pravilih

zadruga prejmlje neomejeno poroštvo,

društvo svoje delovanje omejuje na kak manjši okraj (na eno ali več sosednih, v pravilih imenovanih selskih občin),

znesek opravnega deleža ne presega 25 gl. in se opravljeni deleži ali kar nič ne obrestujejo ali vsaj ne više, kakor hranilne vloge,

društvo prebitke odkazuje pričuvnemu zakladu (društveni glavnici), od katerega nimajo udje nobenega deleža,

društvo omejuje podeljevanje posojil na svoje ude,

pri tem ne dopušča izdajati menic,

in obrestna stopinja posojil vštevši postranske pristojbine (upravne troške i. t. r.) presega obrestno stopinjo hranilnih vlog največ za 1½ odstotek.

§. 2.

Določila zakona od 8. marcija 1876 (Drž. zak. št. 26), gledé meničnega kolka, uporabljajo se zmiselno pri dolgovnicah (dolžnih pismih) udov o posojilih društvu prišteti, izvzemši listine o hipoteknih zajmih, in to tako, da je treba kolkovno dolžnost izpolnjevati po občem propisu §. 3. v ukazu od 28. marcija 1854 (Drž. zak. št. 70), ako se ne zato, ker kolek presega vsoto 25 gl. raje kar neposredno plača.

§. 3.

Prejemnice teh društev o posojilnih obrestih, katere so plačali njih udje, ali o povrnjenih vsotah, zavezane so, ako niso pristojbine proste po tarifnem stavku 48., lit. n) zakona od 9. februarja 1850 (Drž. zak. št. 50) pri hipoteknih posojilih pristojbini po stolbi II., v vseh drugih slučajih pristojbini po stolbi I.

§. 4.

V §. 1. imenovanim društvom pristoji osebna prostost od pristojbin gledé njih dopisovanja javnim oblastvom in uradom izven sodnega postopanja.

§. 5.

Ta društva si morajo, predno se začno posluževati ugodnosti §§. 2. do 4., od upravljačnega

finančnega oblastva izposlovati priználo, da o njih veljá to, kar zakon zahteva.

V ta namen zadane prošnje in pa dokazila se oprosté od kolka.

§. 6.

Izvršitev tega zakona se naroča Mojemu finančnemu ministru.

Na Dunaji, dné 1. junija 1889.

Franc Jožef s. r.

Taafe s. r.

Dunajewski s. r.

92.

Ukaz finančnega ministra od 13. junija 1889,

v izvršitev zakona od 1. junija 1889 (Drž. zak. št. 91), o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice).

V izvršitev zakona od 1. junija 1889 (Drž. zak. št. 91), o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice), ukazuje se tó-le:

§. 1.

Društva, ki se hočejo posluževati ugodnosti zakona od 1. junija 1889, morajo si od upravljajočega finančnega oblastva izposlovati priználo, da o njih veljá to, kar zakon zahteva.

Dotično prošnjo s priloženim overovljenim izvodom pravil je vlagati pri upravljajočem finančnem oblastvu 1. stopinje (finančnem okrajnem ravnateljstvu, uradu za odméro pristojbin) neposredno ali po davčnem uradu tistega okraja, kjer ima društvo svoj sedež.

§. 2.

Rešilo o prošnji, v §. 1. imenovani, pristoji finančnemu deželnemu oblastvu (finančnemu deželnemu ravnateljstvu, finančnemu ravnateljstvu).

Proti rešilu finančnega deželnega oblastva se sme vložiti rekurz na finančno ministerstvo, pazéč propisov zakona od 19. marcija 1876 (Drž. zak. št. 28).

§. 3.

Rešilo, s katerim se podeljuje v §. 5. zakona od 1. junija 1889 zahtevano priználo, razglasiti je v ukazniku finančnega ministerstva.

§. 4.

Društva, ki so si izposlovala v §. 5. zakona od 1. junija 1889 omenjeno priználo, dolžna so naznanjati vsako premembo pravil finančnemu oblastvu, zaznamenovanemu v §. 1.

Dunajewski s. r.

93.

Razpis finančnega ministerstva od 12. junija 1889,

o kakovosti posod pogreznic, ki jih je uporabljati v ovedbo alkoholovitosti žganja.

Deloma spreminjajoč §. 16. izvršitvenega propisa o davku na žganje od 10. avgusta 1888 (Drž. zak. št. 133), ukazuje se v porazumu s kraljevo ogrskim finančnim ministerstvom, da je v ovedbo alkoholovitosti špiritnih vzorcev, ki se nahajajo v vložnih posodah pri sedaj dopuščenih priglednih mernikih za špirit, uporabljati steklene cilindre, ki so vsaj tako dolgi, kakor je dolgosti alkoholoméra primerno, in merijo v notranjem preméru najmenj 35 milimetrov.

Tudi v stopnjevanje vzorcev žganjá, ki se nabirajo v preskusnih posodah priglednih mérnikov, smejo se take posode pogreznice uporabljati tedaj, kadar bi ti vzorci ne zadostovali v napolnitev pogreznic v tistih obmerih, kakor jih propisuje §. 16. zgoraj omenjenega ukaza.

V vseh drugih slučajih razen omenjenih se smejo pri prigledu o davku na žganje v ovedbo alkoholovitosti žganja uporabljati samo pogreznice, ki so zaukazane v spredaj omenjenem §. 16.

Dunajewski s. r.

94.**Ukaz ministerstva za notranje stvari od 14. junija 1889,**

s katerim se v zmislu §. 76. odstavka 2. zakona od 30. marcija 1888 (Drž. zak. št. 33), o bolniškem zavarovanji delavcev, ustanavlja čas, kedaj je pričeti v §. 1. tega zakona omenjeno zavarovanje.

V zmislu §. 76. odstavka 2. zakona od 30. marcija 1888 (Drž. zak. št. 33), o bolniškem zavarovanji delavcev, ukazuje se s tem, da se mora v §. 1. tega zakona omenjeno zavarovanje pričeti s 1. dnem avgusta 1889.

Taaffe s. r.

95.**Ukaz ministerstva za notranje stvari od 14. junija 1889,**

s katerim se v zmislu §. 63. odstavka 2. zakona od 28. decembra 1887 (Drž. zak. št. 1 od leta 1888), o nezgodnem zavarovanji delavcev, ustanavlja čas, kedaj je pričeti v §. 1. tega zakona omenjeno zavarovanje.

V zmislu §. 63. odstavka 2. zakona od 28. decembra 1887 (Drž. zak. št. 1 od leta 1888), o nezgodnem zavarovanji delavcev, ukazuje se s tem, da se moč v §. 1. tega zakona omenjenega zavarovanja prične s 1. dnem novembra 1889.

Taaffe s. r.